

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **G. M. G.,** zast. advokátem Mgr. Petrem Olšovcem, se sídlem Olomoucká 30, Opava, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky,** o žalobě proti postupu žalované ze dne 13. 6. 2011 o použití poutacího opasku při eskortě, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 8. 2012, č. j. 22 A 126/2011 - 46,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 8. 2012, č. j. 22 A 126/2011 - 46, **se ruší** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Krajského soudu v Ostravě (dále „krajský soud“) byla odmítnuta žaloba, kterou podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) u krajského soudu dne 21. 6. 2011, touto se domáhala zrušení rozhodnutí žalované použít pro eskortu stěžovatelky dne 13. 6. 2011 poutací opasek. O tomto návrhu rozhodl krajský soud poprvé usnesením ze dne 11. 7. 2011, č. j. 22 A 126/2011 - 4, a to tak, že návrh stěžovatelky odmítl; toto usnesení bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 22/2012 - 30 a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud nyní návrh stěžovatelky odmítl s odkazem na ust. § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), neboť stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila vady podání, k čemuž byla krajským soudem usnesením ze dne 21. 6. 2012 vyzvána, byla jí poskytnuta lhůta 20 dnů a současně byla poučena o právních následcích spojených s nesplněním výzvy soudu.

V kasační stížnosti stěžovatelka konstatuje obsah žalobního návrhu ve věci použití poutacího opasku při její eskortě, uvádí, že je nesporné, že po celou dobu výkonu odnětí svobody byla zařazena ve II.PSVD věznice s ostrahou, a tedy nesplňovala jedinou podmínku pro použití poutacího opasku, přesto byl tento použit. Dále uvádí , že sice byla dne 14. 2. 2012 podmíněně propuštěna, ale dosud žádné zaměstnání nemá a žádný majetek nenabyla, tudíž je ve stejné situaci jako byla ve výkonu trestu odnětí svobody, což soudu dokladovala, avšak má za to, že obyčejná pošta soudu buď nedošla nebo její přípis uložili k jinému jednacímu číslu; stěžovatelka uvedla, že nemá finanční prostředky na to, aby mohla zasílat poštu doporučeně. Stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, popř. sám rozhodl o osvobození stěžovatelky od soudních poplatků a uložil krajskému soudu, aby jí byl ustanoven advokát.

Podle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem kasační stížnosti; to neplatí, je-li na napadeném výroku závislý výrok, který napaden nebyl, nebo je-li rozhodnutí správního orgánu nicotné.

Podle odst. 4 cit. zákona je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné. V daném případě shledal Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelným; nepřezkoumatelnost přitom shledal v nesrozumitelnosti rozhodnutí, resp. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

V daném případě krajský soud poté, kdy bylo jeho první rozhodnutí zrušeno (viz výše) vydal dne 21. 6. 2012 usnesení č. j. 22 A 126/2011 - 42, kterým nepřiznal stěžovatelce osvobození od soudního poplatku a zamítl její žádost o ustanovení advokáta, současně vyzval stěžovatelku k odstranění vad žaloby ze dne 15. 6. 2011 ve lhůtě 20 dnů od doručení usnesení usnesení bylo soudem doručováno pouze stěžovatelce, dne 25. 6. 2012 bylo doručeno vhozením do poštovní schránky. Následně krajský soud vydal dne 15. 8. 2012 usnesení č. j. 22 A 126/2011 - 46, kterým odmítl žalobu ze dne 15. 6. 2011, doručenou krajskému soudu dne 21. 6. 2011 z důvodu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila vady žaloby a nesplnila tedy výzvu soudu.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že stěžovatelce byl krajským soudem usnesením ze dne 30. 9. 2011, č. j. 22 A 126/2011 - 17, byť pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 11. 7. 2011, č. j. 22 A 126/2011 - 4, ustanoven advokát Mgr. Petr Olšovec, se sídlem Opava, Olomoucká 30.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010, č. j. 4 Azs 6/2010 – 42 (publ. Sb. NSS č. 2081/2010), za skutkově shodných okolností dovodil, že advokát ustanovený podle § 35 odst. 8 s. ř. s. krajským soudem v řízení o kasační stížnosti je oprávněn zastupovat účastníka také v dalším řízení o žalobě, následujícím po zrušení původního rozsudku kasačním soudem.

V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k právnímu názoru (v kontextu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 – 117), *„(ž)e je třeba trvat na oprávnění advokáta, ustanoveného v řízení o kasační stížnosti, zastupovat účastníka i v dalším řízení o žalobě před krajským soudem poté, co bylo rozhodnutí krajského soudu Nejvyšším správním soudem zrušeno. Především je v návaznosti na výše uvedené usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu třeba poukázat na skutečnost, že se i v případě dalšího řízení před krajským soudem po zrušení jeho původního rozsudku Nejvyšším správním soudem pojmově jedná o tutéž „soudní věc“. Jako při výše citovaném odůvodnění rozšířeného senátu, i zde je třeba upřednostnit extenzivní pojetí právního pojmu „řízení“, vycházející z toho, že řízení se nevede o jednom konkrétním „podání“ (žalobě či kasační stížnosti), ale o „soudní věci“, přičemž „věc“ je táž v řízení o žalobě, řízení o kasační stížnosti, jakož i případném dalším řízení o žalobě před krajským soudem po zrušení původního (příp. rovněž tak v pořadí druhého, třetího či dalšího) rozsudku kasačním soudem. To odpovídá i chápání právní nauky, která totožnost věci dovozuje na základě totožnosti prvků řízení, zejména účastníků, předmětu řízení (kauzy) a uplatňovaného (žalobního) nároku i důvodu (srov. BUREŠ, J., DRÁPAL, L., KRČMÁŘ, Z. Občanský soudní řád : komentář - I. díl. 7. vyd. Praha : C. H. Beck, 2006. s. 372, 735; WINTEROVÁ, A. Civilní právo procesní. 5. vyd. Praha : Linde, 2008. s. 239).“*

V citovaném rozsudku poukázal zdejší soud mimo jiné i na nezanedbatelný procesně-ekonomický aspekt celého problému, když opakované rozhodování soudu o ustanovení advokáta včetně opakovaného hodnocení osobních, majetkových a výdělkových poměrů účastníka je spojeno s nutnými administrativními, jakož i finančními náklady. Svoji roli hraje i zájem na kontinuálním zastoupení již jednou ustanoveným zástupcem, kdy odpadají náklady spojené s převzetím a přípravou zastoupení. Smysl tohoto řešení spočívá v uplatnění principu právní jistoty a legitimního očekávání účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 3 Ads79/2009 – 161, č. l. 166).

Poukázat je třeba též na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007 – 158 (publ. Sb. NSS č. 1811/2009), podle kterého *„plná moc udělená advokátovi k tomu, aby účastníka ve všech právních věcech zastupoval před soudy, obsahující též výslovné zmocnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti v konkrétní věci, opravňuje advokáta k zastupování v řízení o žalobě podle soudního řádu správního před krajským soudem i poté, kdy původní rozhodnutí krajského soudu bylo ke kasační stížnosti zrušeno“.*

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že krajský soud v řízení pochybil, pokud usnesení ze dne 21. 6. 2012, nedoručil ustanovenému zástupci stěžovatelky, jehož zastoupení nadále trvá a následně vyvodil z nesplnění výzvy v něm obsažené právní důsledky, které vyústily v odmítnutí žaloby usnesením, proto kterému nyní stěžovatelka brojí kasační stížností. Nadto ani toto usnesení nebylo doručeno ustanovenému advokátovi a není tedy pravomocné.

Z výše uvedených důvodů nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než usnesení krajského soudu zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu